

Vianočná príloha

Sobrančan č. 4/2008

VIANOCE SOM JA, TY, HLAVNE MY VŠETCI...

Vianočný čas so sebou prináša chvíle pokoja a radosti, ktoré prežívame každý rok. Vždy sú to jedinečné chvíle, ktoré aj keď sa opakujú, stále ich prežívame inak. Možno sa nám niekedy zdá ako kliše, keď nám niekto povie : „Prežívaj každý deň tak, akoby bol posledný...“ Nie je v tom veľký kus pravdy? Niekedy si zbytočne lámeme hlavu nad nepodstatnými vecami, ktoré nás oberajú nielen o čas, ale hlavne o pokoj. Môj dedko zvykol hovoriť, že pokiaľ nejde o život, nejde o nič. Až keď sa nás to dotkne osobne, pochopíme, že nemá zmysel hľadať si zámenky na hádky, či intrigy. Je treba, aby ľudia, ktorí sú pre náš život dôležití, cítili našu lásku. Každý deň sa musíme snažiť, aby sme stihli rozdať čo najviac lásky, porozumenia a priateľských slov.

Slovo je silný majster, dokáže zraniť a ublížiť, ale v pravej chvíli dokáže potešiť, ba dokonca aj zachrániť život. Je len na nás, čo si vyberieme. Chceme pomôcť a potešiť? Zarmútiť či ublížiť? Na tieto otázky si už každý musí dať odpoveď sám.

Každý rok po Vianociach si poviem, že na budúci rok si všetko dôkladne pripravím aspoň tri týždne vopred, aby som si vianočnú náladu vychutnala bez zbytočnej nervozity a stresu z toho, že som nekúpila taký darček, ako som chcela, alebo že som neupiekla taký koláč, aký máme radi všetci. Niekedy si však myslím, či práve takýmito malichernosťami nezakrývame niečo, čo v podvedomí skrývame, alebo čoho sa bojíme. Opakujeme si, že Vianoce sú znakom radosti, pokoja, priateľstva, pokory a hlavne sú to sviatky lásky. Lásky človeka k človeku, lásky človeka k Bohu, lásky človeka k svojim blízkym, lásky človeka ku každej bytosti, ktorá existuje. Pretože každý z nás potrebuje mať pocit, že je pre niekoho dôležitý. Každého hreje pri srdci pocit, že je milovaný. Potrebujeme mať nielen ten pocit, ale aj trocha istoty, že keby sme tu neboli, niekomu

by sme chýbali. Niekedy sa človek zahľbi do žiaľu, akejsi vnútornej bolesti a nevie, ako sa vymotať zo začarovaného kruhu smútku. Nezabúdajme však, že čím viac sa uzavrieme do seba, tým dlhšiu cestu budeme musieť prekonať, aby sme precitli. Mnohým sa stane, že si postavia pred seba múr, cez ktorý je ťažko preniknúť. Všetko je v nás. Nezabúdajme, že v živote je to zariadené tak, že aj dobrí sú niekedy zlí a aj tí zlí sú niekedy dobrí. Hovorí sa tomu rovnováha. Či sme už na tej, alebo onej strane, nesmieme zabudnúť, že našu lásku, našu dobrotu, náš rešpekt by sme mali venovať hlavne tým, ktorí sú tu s nami a môžu ho pocítiť. Nesmieme sa vzdať, ale musíme bojovať, ísť dopredu a chyby, ktoré sme urobili, nech sú pre nás poučením a silnou inšpiráciou viac ich neurobiť. Hovorí sa, že človek by sa mal obklopovať spoločnosťou šťastných ľudí a tešiť sa. Radosť je nákazlivá a šťastie takisto. Usmejme sa aj keď sa nám to zdá priam nemožné, prejavme svojim blízkym svoju lásku a dodajme im pocit, že sú pre nás nenahraditeľní. Vytvoríme si domov plný vianočnej pohody, vnútorného pokoja a lásky. Usmejte sa, možno práve ten váš úsmev niekomu pomôže, možno ...

Keď budeme sadieť k sviatočnému stolu, keď budeme pozorovať, akú radosť sme urobili kúpeným darčekom, aj keď sa nevydarí všetko podľa našich predstáv, stále majme na pamäti: „Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, láska sa nevystatuje a nenadáva. Láska nehľadá svoj prospech, nerozčuľuje sa, nezratáva zlo, neraduje sa z nepravostí, ale raduje sa z pravdy. Láska všetko znáša, za všetkých okolností verí, dúfa a vytrvá. Láska nikdy neprestáva.“ Láska je symbolom Vianoc, pretože aj oni majú byť plné nezištnej lásky. Lásky, ktorá má každého z nás povzbudzovať, pomáhať, chrániť, inšpirovať a dodať nám pocit, že sme nenahraditeľní a milovaní.

ČO PRE VÁS ZNAMENAJÚ VIANOCE?

Na Vianoce býva dobrým zvykom zaželať si krásne sviatky pri stretnutí. Ak sme sa nevideli dlhšie, pristaviť sa a porozprávať aj trochu viac. Vianocami dýcha aj naše mesto. Spýtali sme ľudí z rôznych oblastí života: „Čo pre vás znamenajú Vianoce?“

Silnejší fenomén ako Vianoce nepoznám a mohol ich zosnovať len sám život. Sú opradené množstvom múdrostí, posolstiev a zvykov. Sú neopakovateľné láskou, pokorou, farbami a iskričkami v detských očiach. Je to studnica zážitkov a spomienok, zrkadlo života nášho a našich najbližších. Tak vnímam Vianoce - najkrajšie sviatky v roku - ja. Zastavme sa na moment v tomto uponáhľanom svete a vychutnajme si ich do sýtosti. Zaprajme si nošu zdravia i božieho požehnania, buďme k sebe lepší, milší a bližší. Snívajme nahlas sny, aby sa splnili a nebráňme sa želať úspech aj ostatným. Nehanbime sa povedať nahlas ďakujem, buďme k sebe úprimní a hovorme si pravdu. Život nás učí celý život. Prichádza čas vianočný, výnimočný a zázračný. Prijmite ho s otvorenou náručou. A prijmite aj tento, sviatočný vinš, venovaný vám všetkým, drahí Sobrančania.

Ing. Pavol Džurina, primátor mesta

Vianoce sú pre mňa v prvom rade kresťanský sviatok, oslava narodenia Ježiša Krista. Patria k nim betlehemské jasličky, svätá rodina, naplnenie prorociev. Vianoce vnímam aj ako čas, kedy ľudia prirodzene chcú byť lepší, milší, láskaví, duchovnejší. Radosť prežívam, keď sa chcú obrátiť k lepšiemu a potvrdzujú to sviatosťou zmierenia. Vianoce majú aj svojho Herodesa, ktorý chce zničiť novonarodeného Krista. Aj dnes je tomu tak. Média, reklamy a relácie akoby chceli odstrániť malého Ježiška z vianočnej idylky a tak o ňom cudne mlčia, zdôrazňuje sa stromček, sniežik, darčeky, kapor, zvyky a tradície, ba i vinš bez Neho. Namiesto toho je tu americký „Santa“, ktorý nedávno „zaskakoval“ svätého Mikuláša a teraz vytláča i novonarodeného Ježiška. To sú smutné veci. Chcem zaželať všetkým Sobrančanom tie pravé Vianoce s novonarodeným Ježišom, Jeho láskou, božím pokojom a radosťou a táto vianočná božia milosť nech sprevádza i vstup do nového roka a každý jeho deň.

Jozef Kelló, gréckokatolícky farár Sobrance

Blíži sa koniec kalendárneho roka a každý z nás si kladie na misku váh plusy aj mínusy, ktoré nám priniesol odchádzajúci rok. Bol to mimoriadne ťažký rok, poznačený hospodárskou krízou, ktorá sa dotkla životnej úrovne mnohých rodín. Každá firma sa snaží nielen udržať si svoju pracovnú úroveň, ale hľadať možnosti zlepšenia fungovania, aby sme prispeli k zlepšeniu života nielen našich zamestnancov, ale aj ľudí v našom regióne. Nielen za seba, ale za celú firmu Slovakia Trend by som chcel zaželať Vám i Vaším blízkym veľa zdravia, šťastia, lásky, pokoja a nech rok 2009 bude rokom splnených nádejí a túžob.

Ing. Michal Žeňuch, majiteľ firmy Slovakia Trend

Vianoce, ale najmä prelom starého a nového roka, je pre mňa časom bilancovania, je vrátením sa späť a zhodnotením, čo sa počas roka udialo. Bolo to zvlášť ťažké obdobie, ľudia pracujúci v zdravotníctve to nemajú ľahké. Nielen tým, že rezortu chýbajú finančné prostriedky, ale aj tým, že zamestnanci nie sú adekvátne ohodnotení za svoju prácu, ktorej výsledkom je zdravie nás všetkých. Do nastávajúceho roka nám všetkým želim, aby sa situácia v zdravotníctve zlepšila, aby bol dostatok kvalitnej zdravotníckej starostlivosti v štáte. Našej nemocnici želim, aby bol rok 2009 aspoň taký úspešný ako predchádzajúci, aby nielen zamestnanci, ale aj pacienti a klienti Domova dôchodcov ako aj obyvatelia nášho regiónu boli spokojní s poskytovaním zdravotníckych služieb. Vtedy naša práca splní svoj cieľ. Želám Vám v Novom roku hlavne veľa zdravia.

MVDr. Marián Petro, riaditeľ Regionálnej nemocnice, n.o. v Sobranciach

Príprava na Vianoce má mnohoraké čaro. Kým jedni upratujú, pripravujú slávnostné menu, chystajú zoznam hostí, umelecké teleso Magnólia už od novembra chystá každoročne svoj darček vo forme emocionálneho zážitku. Voľakedy sme mávali 10 – 12 vianočných koncertov, ale dnes s Magnóliou spolupracujú profesionálni umelci, ktorí plánujú aj koncertovanie nášho speváckeho zboru. Tieto Vianoce bude slávnostný koncert v Dome umenia v Košiciach, kde 21. 12. 2008 o 15.000 hod. bude Magnólia vystupovať so Štátnou filharmóniou. Už teraz sa tešíme na nevšedný zážitok. Takéto emotívne chvíle dievčatá a chlapcov sprevádzajú po celý život. V Novom roku 2009 všetkým Vám želim hlavne pevné zdravie, veľa krásnych zážitkov, radosti zo života, a hlavne veľa dobrých koncertov.

Viera Džoganová, vedúca Detského speváckeho súboru Magnólia – ZUŠ Sobrance

„Prameň lásky je hlboko v nás a my môžeme pomôcť iným nájsť veľa šťastia. Jeden svet, jeden skutok, jedna myšlienka môže zmierniť niečie utrpenie a priniesť tomu človeku radosť.“ Veríme, že aj my svojimi príspevkami v mestských novinách odpovedáme na vaše otázky. Celá redakčná rada vám želať krásne prežitie vianočných sviatkov v pokoji, pohode, láske a vzájomnom porozumení. V Novom roku Vám želáme veľa zdravia, šťastia, lásky a splnenie aj tých najtajnejších snov.

Redakčná rada mestských novín Sobrančan

**VIANOČNÚ ATMOSFÉRU PLNÚ
POHODY, POKOJA A LÁSKY SI
PRÍDTE VYCHUTNAŤ NA VIANOČNÝ
KONCERT V NEDEĽU 28.12.2008
O 14.30 HOD. DO RÍMSKO-KATO-
LÍCKEHO KOSTOLA SV. VAVRINCA
V SOBRANCIACH, KTORÝ PRE VÁS
PRIPRAVILI UČITELIA A ŽIACI ZUŠ.
TEŠÍME SA NA VÁS...**

ČAS

Kračun, Bože, Kračun!
Tak tot čas uceknuv...
Pre mňa buv kus čežši,
na zdrave mi kľeknuv.

Ale jedno veru,
že na Svati večar
šicko zo mňa spadne,
budu znova befar,
bo jak se na ňebe
jasna hvizda zjaví,
takoj se občuju,
budu šviži – zdravi.

Bo Ježíško na mňa
ňigda nežabudze
a zdravičko da mňa
aj vam, dobri ludze.

Naj nam jeho prichod
dušičku pohlaska,
bi me nežabuli,
že život ja LÁSKA.

SON

Jag už človek starši
a čo aj prežije
a po rokoch ňešpi,
choč co se prišniže.

Dakedi se šniže
bez ladu a skladu
a vec z takich rano
mam podlu naladu.

Dakedi su šumni,
chcu, žebi zostali,
ale ranni zore
jich uše odňali.

A nad dakotrima
mušíš rozдумovac
a možu podľa ňich
se aj postatkovac.

Henadi se aj mňa
šniho o Kračuňe,
no a tot son budu
mac furt na rozume:

Prišov Svati večar.
Stromiki švicili
a na čiže padav
cicho šnižik bili.

Ja šou po ulici,
domi buli zo skla
a veľo tich ludzi
mi za ňima poznav.

Richtovali stoli.
Buli aj ščešľivi?
Dobre se patrelo
na tot obraz živi.

Naraz mi zastaviv
kolo jednej čiži.
Mňa ňebulo vidno,
no ja šicko vidziv.

Veľika parada.
Paľenočki, vina,
šalat, šče aj riski ...
no, fajna hoscina.

Stromik až po plafon,
od vidumu švički
a pod ňim z mašľoma
veľiki ladički.

Pred garažom darčok
najveľši se bliska.
To jagbač sinačkoj
motor od Ježíška,
bo už mav stužkovu,
budze maturovac,
ta ho treba zato
až tak obdarovac.

Bulo tam šickoho.
Dom čistotou dichav,
ale u tej čiži
bivala aj PICHA.

Ňehrav me tot pohľad.
Coš tam chibovalo.
Čohoš bulo veľo,
no ... čohoš bars malo.

A jag vec kolo ňich
išli koľedňici,
ta paňi domaca
šla gu okeňici,
sachla žaluzije,

bo koľedovaňe
už u dňešnim čase
brala jag žobraňe ...

A u jednim domoj
dzeci se vadzili,
bo se jim darunki
ňebars zaľubili.

U dľešej gu stoloj
už pijani šedli.
Po otcovej „reči“
ľem pilli a jedli.

Aňi koľedočku
ňichto ňezašpivav
aňi na rodičov
ňichto ňespominav,
ľem tot televizor
hučiv jag na rati.
Prepili, prejedli
cali Večar svati.

A na moju radojs
bulo veľo čižov,
dze mi se od ščesca
ňemuch strimac slizov.

Šče aj pšík s mačičkov
u totu hodziňku
dostali od gazdi
smačnu lakociňku.

Stul mali prestreti
šumňe – tak domacki.
Kebi šče tak slama,
buli bi kormacki.

Taki ma buc Kračun,
kec rodzina vedno,
kec se šicki ľubja –
šicki trimu vedno.

Kus pachňu za ceskom,
kušičko za medom.
A večeru skonča
kračuňskov koľedov.

A radojs jim robia
običajni veci.
Tu laska dichala
z rodičov i z dzeci.

Šol mi až na koňec
skliňenej ulički
a zbačiv mi domčok,
skromni, no čistučki.

Sedzeli tam dvojko,
starši chlop aj žena.
Pred ňima na stole
švičočka horela.

Tich mi dobre poznav.
Bizovňe čekaju,
bo znam, že dojs dzeci
aj onukov maju.

Tu na dva-tri skoki
jim rodzina biva
a ľem pohľadňicu
na Kračun pošila..

A z tej vinčovački,
co na pohľadňicoj,
spadli z oka slizi
maceri aj otcov
za tima časoma,
kedi jich trebalo.
Teraz ňerozumia,
co se z ňima stalo?

Patreľi na stromik,
co na starej kašňe
z aňďelskima vlasmi
viziral bars krašňe.
Farebni bombuľe
se na ňim bliskali,
co šče jich za mlada
vedno kupovali.

A jedna veľika
už pred rokmi praskla.
Každym rokom mesto
na stromiku našla.

Bula pametľiva –
dzeci ju kupili,
zato ju na stromik
aj dňeš zavešili.

A aj darunočki
se tam pod stromikom
ňehodňi dočekac
malich onučikov.

Može, že šče pridu.
Ozda ňezabuli.
Šak už paru rokov
na Kračun ňebuli.

Tak ocec z macerov
cicho rozjimali
iz modľacej kňižki
Cichu noc špivali.

A choč buli sami
a aj sliza spadla,
jich laska gu dzecom
vera, ňevichladla,
bo lasku jim dali
aj dom pre jich cela,
no mišel a duša
žebi odľecela?

A vec jim Ježíško
priňis sladki spanok
a z nadejov šoptav:
- Može pridu rano ...

PROSBA

Tot, chto toto čita
a kus rozдумuje,
naj sebe odpovi,
či to tak pasuje
PITAM VAS
Kec sce ľem kus hodňi
a sce tu poblizku,
idzce gu rodičom,
gu svomu ohňisku.

A kec bi sce drahov
střitľi chudobnoho,
dajce mu kus ščesca
zos toho svojoho.

Dokončice baseň,
bo koňec mac muši.
Najľepši je – skutkom.
To vam radzi Ďusi.

A až vec vaš obraz
skrašňeje do svetla.
Krasov vas prekvpai
vlastna tvar z džveredla.

*Vinčuje a ľubi vas šickich
Ďusi*